

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Αθήναι.

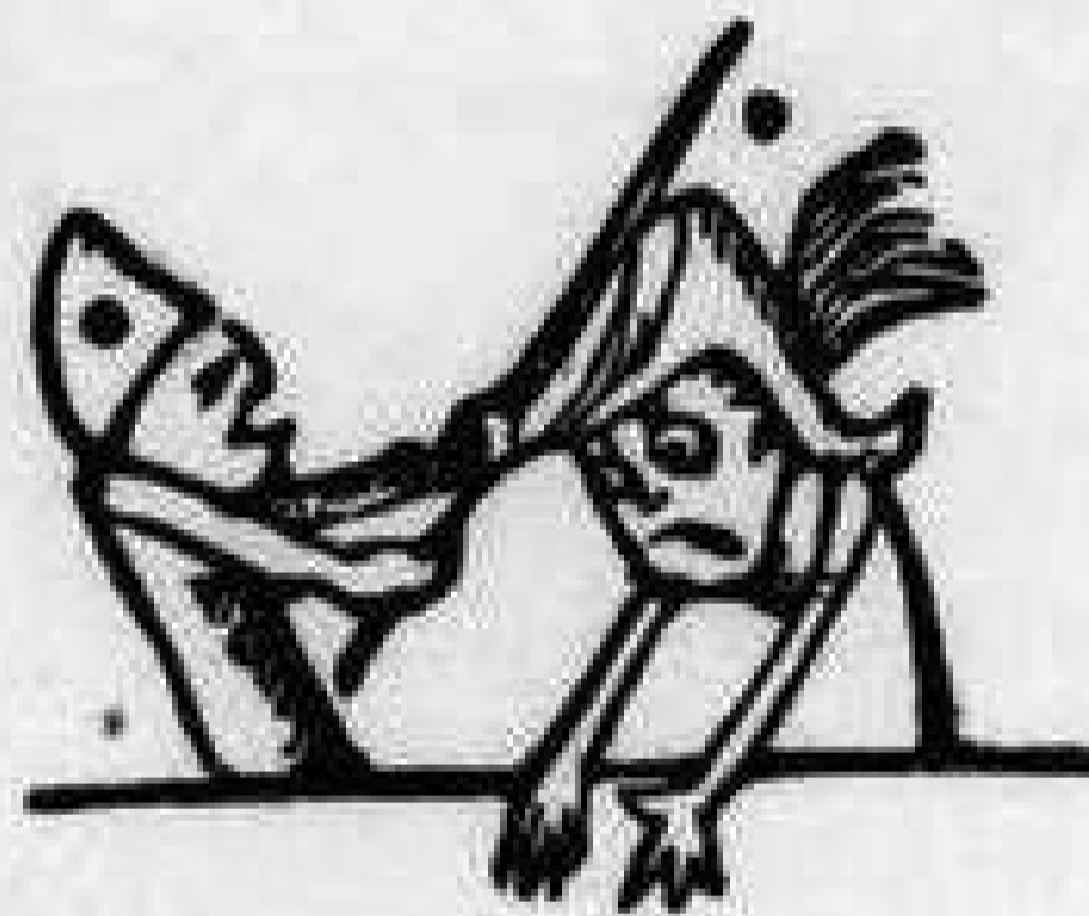
Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοήνια πέντε,
τὸ Κουβέρονο πάει πρῶμα μὲ πονέντε.

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν ἑβδομάδα—μόνο μὰ φορὰ θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἔξυπνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γιατὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς—δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχοιμε τεφτέρια—ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ—ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα—κι' ὁ Ῥωμηὸς μας μιὰ δεκάρα.
Κι' ἄς τὴν δίνη ὅποιος θέλει—εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Ὅκτὼ τοῦ Ἰουνίου κι' ἀνέφελος γαλήνη,
*στὸ πρῶτον τέταρτόν της εὐρίσκει' ἡ Σελήνη.

Ποῦντος ἑβδομηταδύο,
ἀνοίξε καὶ τὸ Ταμεῖο.

Φασουλῆς καὶ Περικλῆος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Π.— Ἄν ἔχης τίποτα νὰ πῆς, πές το γιατί θὰ φύγω.
Λέγε λοιπὸν ὀγρήγορα...

Φ.— Μιῶρέ, μὰ σιάσου ἄλλο.

Π.— Λέγε σοῦ λέγω γρήγορα χωρὶς νὰ σταματήσης,
χωρὶς νὰ κάμης σχόλια καθόλου κι' ἐπικρίσεις.

Φ.— Τὰς ἐξελέγεις, Περικλῆ, ἀκόμη τσαμπουνίζου,
καὶ τρώγοντας καὶ πίνοντας τὴν Ἄρτα φοβερίζου.
Ὁ Καραπάνος φαίνεται, πολὺ κακὰ τὴν ἔχει
καὶ κίνδυνον ἀποβολῆς σπουδαῖον διατρέχει,
διότι ἔστεφάνωσε ἀντίχριστον Ἑβραῖον
*στὴν ἐποχὴν τῶν ἐκλογῶν πλουσίαν καὶ ὠραίαν,
καὶ οὕτω πως κατώρθωσαν ὁ σύζυγος κι' ἡ νύφη
εἰς τὸν κουμπάρον νάδοθῶν πολλῶν Ἑβραίων ψῆφοι
ἀπ' ὄλους ὁμοῦς ἀκυροῦς ὁ γάμος βεβαιούται,
καὶ δι' αὐτό κι' ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἄρτας ἀκυροῦται.
Μαύρη φουρτοῦνα πλάκωσε μὲς' ἐπὶ τὴν βουλήν καὶ μπόρα,
κι' εἶναι τῶν Ντεληγιάννηδων ἡ βασιλεία τώρα.
Τοιοῦτος εἶναι πάντοτε ὁ κόσμος, ἀδελφέ μου...
πεδίον ἀκυρώσεων καὶ θεάτρον πολέμου.
Ἐρχεσαιοῦ' ὅτ' ἀπράγματα κι' εὐθὺς μὲ μπαγλαρόνεις,

μοῦ ὀχνεσαι ἀπὸ παντοῦ καὶ μοῦ τὴν ἀκυρόνεις.

*Ἐρχομ' ἐγὼ κατόπιν σου, τὰ ἴδια κατορθώνω,
σοῦ κάνω μιὰ ἐξέλεξι καὶ σοῦ τὴν ἀκυρόνω,
κι' ἔτσι ὁ ἕνας ἐρχεται τὸν ἄλλον ν' ἀκυρώσῃ...
Αὐτὰ συμβαίνουν, κι' ὁ Θεὸς τὸν Ψύλλα νὰ γλυτώσῃ.

Π.— Λέγε...

Φ.— Ὁ Ῥόκος Χοιδᾶς ἀνάπτων ὡς καμίνι
οἱ δύο μας Πρωθυπουργοὶ νὰ κρεμασθοῦν προτείνει,
Θεόδωρος ἀπὸ τὴ μιὰ, Τρικούπης ἀπ' τὴν ἄλλη,
ἀπάνω τὰ ποδάρια τῶν καὶ κάτω τὸ κεφάλι,
ὁ δὲ Μεγαλειότατος νὰ κρεμασθῇ ἐπὶ τὴ μέση...
τὸ πρᾶγμα εἶναι τραγικόν καὶ διόλου δὲν μ' ἀρέσει.

Π.— Παρακαλῶ τὰ σχόλια νὰ μείνουν κατὰ μέρος.

Φ.— Ἦνθα κι' ἐγὼ τὸν Καλλιγᾶν προχθὲς ἰδιαίτερος,
κι' ἀμέσως τοῦ ἐζήτησα νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις,
ἂν πράγματι ὑφίσταται ἡ λεγομένη κ ρ ί σ ι ς,
μοῦ εἶπε δὲ πῶς πράγματι ὑπάρχει βουλιμία,
μὰ τοῦτο πρέπει, Περικλῆ, νὰ λέγεται ἀ ν α ι μ ί α
ἐγὼ δὲν ἐσυμφώνησα ὡς πρὸς αὐτὴ τὴ λέξι,
ἂν κι' ἐπροσπάθησε πολὺ ἐκεῖνος νὰ μὲ μπλέξῃ.

κι' επέμεινα κι' ἐφώνησα πῶς τοῦτο εἶναι κ ρ ί σ ι ς,
ὁ Καλλιγᾶς μοῦ ἔφερε σπουδαίας ἀντιρρήσεις,
κι' ἀφοῦ ἐσυζητήσαμε κι' ἐγίναμ' ἄνω κάτω,
τοῦ ἡῆρα δηὸ πεντόφραγκα κι' ἀντίο ντελ πα-
[σάτο.

Σὺ πῶς φρονεῖς ὀρθότερον νὰ λέγεται ἡ πείνα;

Π.—Λέγε μου ἄλλο γρήγορα...

Φ.— Ἀκούω ἴσθην Ἀθήνα

ὁ τύφος ὁ κοιλιακὸς πῶς ἔπεσε καὶ πάλι
καὶ λέγουν πῶς ἀπέθαναν ἰθαγενεῖς καὶ Γάλλοι
καὶ σὲ προτρέπω, φίλε μου, ἂν θέλῃς τὴν ὑγείᾳ σου,
ὅσο ἔμπορεῖς σφικτότερα νὰ δένης τὴν κοιλιά σου.

Π.—Ἄν ξέρῃς ἄλλο τίποτα, εἰπέ το ἐν ὀλίγοις.

Φ.—Ἀλλὰ μ' αὐτὴ τὴ βία σου, βρὲ ἀδερφέ, μὲ πνίγεις.

Ὁ βασιλεὺς σὰν ἔμαθε τὸ πέρασ τοῦ δανείου,
ἀμέσως τὸ μηνιάτικο ζητεῖ τοῦ Ἰουνίου,
διότι ἔχει ἔξοδα βασιλικά καὶ βάρη,

καὶ τρώει τὸν περιδρομο τοῦ κήπου τὸ λειοντάρι.
Καὶ ὕστερα ὁ Καλλιγᾶς δὲν εἶναι λέγει κ ρ ί σ ι ς..
ἔσὺ τί λές, βρὲ Περικλῆ..

Π.— Μὴν κάμνης ἐρωτήσεις.
λέγε μου ἄλλο τίποτα...

Φ.— Ἦνοιξαν χθὲς αἱ θύραι
τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου μας κι' ὁ κόσμος κάτι ἡῆρε
ἂν καὶ αὐτὸ χαρὰν σ' ἐμᾶς δὲν προξενεῖ καμμίαν,
ἀφοῦ ποτὲ δὲν πέρονομε λεπτὸ ἀπὸ Ταμίαν.
Μαζὶ δὲ μὲ τὸ ἀνοιγμα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου
ἔδιωρίσθη Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου
κι' ὁ Κανελλίδης τῶν Κ α ι ρ ῶ ν... τί λέγεις περὶ
[τούτου;

Π.—Εὐδαίμονες οἱ τρώγοντες ἐκ δημοσίου πλούτου.

Φ.—Αὐτὰ λοιπὸν, βρὲ Περικλῆ, καὶ χαστουκιάς προσμένω.

Π.—Ἀφοῦ τὸ θέλεις, ὄρσε δηὸ, καὶ ἴστα λουτρὰ πηγαίνω.

Ὁ Φασουλῆς κι' ὁ Καλλιγᾶς
ἐν γένει γιὰ συναλλαγάς.

Κ.—Σεῖς μ' ἐζητήσατε!

Φ.— Ἐγώ...

Κ.— Καὶ ποία ἡ αἰτία;

Φ.—Τὰ καύματα τὰ κυνικά καὶ ἡ ἀχρηματία.

κι' ἐπιθυμῶ τὴν γνώμην σας κι' ἐγὼ νὰ ἐρωτήσω.

Κ.—Ὡ! εἶμαι προθυμότερος νὰ σᾶς εὐχαριστήσω,
ἀλλ' ὄχι δι' ἀμφοτέρα...

Φ.— Σαφῶς ἐξηγηθῆτε.

Κ.—Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον δύνασθε ἄλλοῦ ν' ἀποτανθῆτε.

Φ.—Ἀκόμα δὲν ἐννόησα.

Κ.— Ὁ δῆμος τῶν σκύλων
μανθάνω τὸ καθῆκον του πῶς ἐκπληροῖ μὲ ζῆλον,
ὡς πρὸς τὸ δεύτερον εὐθύς σᾶς δίδω ἐξηγήσεις...

Φ.—Εἶν' ἀληθὲς τὴν ἀγορὰν ὅτι μαστίζει κρῖσις;

Κ.—Τ'αὐτὰ σχεδὸν μ' ἐρώτησαν προχθὲς καὶ δύο ἄλλοι,
ἀλλ' ἔκτοτε ἐπικρατεῖ βελτίωσις μεγάλη,
διότι τὰ ὀπωρικά ἐφθῆνησαν ἴσθ' ὀκράτος
κι' ἡ μπάμζαις ἐπωλήθησαν δηὸ ἴσθ' ὀκράτος.

Φ.—Εἶν' ἀληθὲς ὅτι χρυσὸν ἡ Τράπεζα δὲν δίδει,
καὶ χρεωκόπους ὄλους μας ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ;

Κ.—Νομίζω...

Φ.— Ἀλλὰ, κύριε αὐτὸ καλεῖται δόλος.

Κ.—Σεῖς διαθέτετε λοιπὸν τὸ χρῆμα σας εὐκόλως;

Φ.—Κύριε μὴν ὕβριζετε, ἐγὼ δὲν ἔχω χρῆμα,
καὶ μὴ μοῦ λέγετε αὐτά, διότι εἶναι κρῖμα...

ἐν τούτοις ἐδιαβάσατε τὴν γνώμην τῶν ἐμπόρων;

Κ.—Ὡ! ναί, εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» κατεῖχε τόσον χῶρον.

Φ.—Λοιπὸν;

Κ.— Ἐ, τί λοιπὸν;

Φ.— Λοιπὸν δὲν δίδετε πιστώσεις;

Κ.—Πῶς κρίνετε τὰ πράγματα μετ' ἀφελείας τόσης!

Φ.—Ἀλλὰ πρὸς τί ἡ Τράπεζα ἐθνωφελὴς καλεῖται,
ὅταν τὸ ἔθνος ἀπ' αὐτὴν ποσῶς δὲν ὠφελεῖται;

Κ.—Καὶ τί λοιπὸν ἡ Τράπεζα ζητεῖτε νὰ σᾶς κάμῃ;

Φ.—Ἐν πρώτοις τὸ ἐμπόριον γενναίως νὰ συνδράμῃ,

νὰ βοηθήσῃ δεύτερον τὰς βιομηχανίας,

νὰ ἔλθῃ τρίτον ἀρωγὸς εἰς τὰς οἰκογενείας,

τὴν ναυτιλίαν τέταρτον ὀλίγον ν' ἀνορθώσῃ,

καὶ τέλος πάντων κάτι τι εἰς ὄλους μας νὰ δώσῃ!

Διότι ὅταν, κύριε, ἐγὼ πληρώνω φόρους,

ἔξ ἄλλου δὲ λεπτὸν αὐτὴ δὲν δίδει ἴσθ' ὀκράτος.

ἐν τούτοις ἔχουν ὀφειλὰς οἱ ἔμποροι ποικίλας,

ἐνῶ οἱ βιομήχανοι δὲν ἔχουν πρώτας ὕλας,

οἱ γεωργοὶ δὲν ἔσπειραν, ὡς ἄδεται, σιτάρι,

δὲν φέρουν κι' οἱ παραγωγοὶ τροφὰς εἰς τὸ παζάρι,

εὐθύς κι' οἱ καταναλωταὶ ψοφοῦν ἀπὸ τὴν πείνα,

καὶ ὄλ' αὐτὰ ἡ Τράπεζα τὰ φέρνει ἴσθ' Ἀθήνα!

Ἔνεκα δὲ τῆς φοβερᾶς αὐτῆς ἀχρηματίας

ὠμίλησε καὶ ὁ Βοσσὲρ περὶ ἐπιστρατείας,

καὶ εἶπεν ὅτι ὁ στρατὸς ἔχει μεγάλο χάλι,